

Vad Dina Ursäkt Till Allah Del-3

Människors ursäkter till att inte göra så som Islam säger!

Det finns många saker som människor säger för undkomma Allahs och Hans Profets befallningar:

“Reglerna är för hårda; detta är svåra tider; jag har inte blivit vägledd ännu ”... och andra exempel som vi har givit tidigare. En annan sak som de säger är : vi fruktar människorna!

Dem fruktar människorna men det är Allah som förtjänar all fruktan. Är det inte Han som säger till oss:

”oroa er därför inte för dem – frukta Mig!” ([[Koranen al-Maa'idah 5:3]])

”Frukta således inte människorna! Frukta Mig!” ([[Koranen al-Maa'idah 5:44]])

Är det inte någon form av Shirk om en person fruktar andra människor istället för Allah o ibland fruktar dem mer än Allah?

Mu'aawiyah skrev till 'Aa'ishah Umm al-Mu'mineen – må Allah vara nöjd med henne – o sade:

“Skicka mig ett brev och ge mig kortfattade råd.”

Så 'Aa'ishah – må Allah vara nöjd med henne – skrev till Mu'aawiyah o sade:

“Fred vare med dig. Jag hörde Profeten – frid vare över honom – säga, den som söker Allahs välbehag o gör folk arga, individen kommer Allah att skydda från människorna; den som söker välbehag hos folk o gör Allah arg, denna individ kommer Allah att lämna till människorna. Fred vare med dig.” ((Rapporterad av at-Tirmidhi))

Människor kommer på en massa dumma ursäkter för att dem inte ska känna någon skyldighet gentemot vad dem gör och att dem ska rättfärdiga vad dem gör genom att säga att dem är under press, så lämnar dem Allahs och Hans Profets befallningar. Ibn al-Qayyim – må Allah vara barmhärtig med honom – motbevisade detta o sade:

”Ingen har någon anledning för någon sorts av olydnad gentemot Allah eller gå emot Allahs befallningar när han vet att han kan göra dessa o avstå från det förbjudna. Om de verkligen fanns en ursäkt så skulle han inte förtjänas att straffas eller vara utpekad i denna eller nästa liv.” ((Madaarij al-Saalikeen, 1/189))

Skyll på dig själv, skyll inte på andra * och dö i ånger för du har ingen ursäkt.

Vissa människor använder Shaytanen som ursäkt.

Några använder al-qadaa' wa'l-qadar [Gudomliga bestämmelser] som ursäkt.

Detta är de värsta ursäkterna.

Allah band samman prydnaden av denna värld och synd till shayaateen, som Han sa:

“och Djävulen visade dem deras handlingar i ett fördelaktigt ljus” ([[Koranen al-An'aam 6:43]])

“Och av dem som sätter andra gudar vid Allahs sida förleds många av [tron på] dessa gudar att se dödandet av sina barn som något förtjänstfullt ([[Koranen al-An'aam 6:137]]) Detta säger inte emot ayan versen:

“Vi har också låtit [människorna i] alla [andra] samfund se sina handlingar i ett fördelaktigt ljus.” ([[Koranen al-An'aam 6:108]])

- för att när detta binds samman med Allah så betyder det att det handlar om al-Qadaa' wa'l-Qadar (gudomliga bestämmelser), men när det binds samman med Shaytaan så betyder det att han är anledningen till det som hände. Utöver att synden görs till en fin sak så är detta straffet för dem att gilla och acceptera det som Shaytaan gjorde fint för dem (de trodde det) för att straffet för sayi'aat (onda gärningar) är mer onda gärningar, och belöningen för Hasanaat (goda gärningar) är mer goda gärningar.

Vad som menas att om man använder al-qadar som en ursäkt så säger det emot hela iden med Tawbah (ånger) och det är ingen acceptabel ursäkt alls. I några rapporter så kan man läsa att om en person begår en synd o säger, 'O Herre, detta är Din bestämmelse och detta är vad Du har föreskrivit för mig,' Allah säger, 'Du gjorde detta, du förtjänade detta, du ville ha detta och kämpade för det, och Jag kommer att straffa dig för det.' Om han säger, 'O Herre, Jag gjorde fel och jag misstog mig och jag syndade,' Allah säger, "Jag bestämde det och föreskrev att det skulle hända, och Jag kommer att förlåta dig för det.' Om han gör en god gärning o säger, 'O Herre, Jag gjorde det o det o gav allmosor och bad och gav mat till andra,' Allah kommer säga till honom, 'Jag hjälpte dig och vägledde dig.' Och om han säger, 'O Herre, Du hjälpte mig och stödde mig och välsignade mig,' Allah kommer att säga, 'Du gjorde det och ville ha det och förtjänade det.'

Så det finns två sorter av ursäkter: en då en person inte erkänner att han gjort fel- som säger emot iden med ånger (tawbah), och en som erkänner att han gjort fel detta utgör tawbah

klart o tydligt. ((Madaarij al-Saalikeen, 1/184))

Några människor använder ursäkter som kan vara väldigt klena och kommer inte till så mycket användning inför Allah. Om du vill veta hur vägande o bra en ursäkt är fråga dig själv då: kommer denna vara i någon vinst för mig inför Allah? Och frukta dagen

“då syndarnas alla ursäkter skall förbli ohörda och nådens dörr slås igen och de skall [förvisas till] en usel boning” ([[Koranen Ghaafir 40:52]])

Varje person vet bäst om sig själv, vare sig hans ursäkt är falsk eller äkta. På Domedagen så kommer allt vara klart o tydligt så som Allah säger:

“ja, hon skall se sig själv [sådan hon var], även om hon söker ursäkter [för sina fel].” ([[Koranen al-Qiyaamah 75:14-15]])

Acceptabla ursäkter

Å andra sidan så finns det uppriktiga människor som Allah känner till, dem har ursäkter som är acceptabla , ursäkter som stoppade dem när dem skulle göra vad de är befallda göra på. Här är några exempel:

Det var rapporterat från Anas - må Allah vara barmhärtig med honom - att Profeten - frid vare över honom - var på en kampanj o han sa:

“Det finns kvar folk i Madeenah som stannade efter för en bra anledning..” ((Återberättad av al-Bukhari))

Allah säger:

“[ÄVEN] BLAND ökenaraberna fanns de som kom [med olika skäl] varför de ville befrias [från deltagande], men de som ville vilseleda Allah och Hans Sändebud [kom inte med ursäkter] utan de stannade [i lägren]. De bland dem som förnekar sanningen skall få av ett plågsamt straff. ” ([[Koranen al-Tawbah 9:90]])

Ibn Katheer - må Allah vara barmhärtig med honom - sade:

Allah förklarade situationen för dem som hade ursäkter att inte gå ut i jihad och dem som kom till Profeten(sas) att ge deras ursäkter och förklara för honom att dem var för svaga och inte kunde gå ut i jihad. De kom från Arabbyar som bodde runtomkring Madeenah. Ad-Dahaak sa att Ibn 'Abbas brukade recitera den “jaa'a al-ma'dharoon” - utan shaddah - alltså

i betydelsen för dem som hade ursäkter ... Denna betydelse är mer uppenbar, för att Allah säger: " men de som ville vilseleda Allah och Hans Sändebud [kom inte med ursäkter] utan de stannade [i lägren]. " betyder, andra från bland Beduinerna stannade i lägren och kom inte för att ge deras ursäkter. Sedan varande Allah dem för ett plågsamt straff och sa: " De bland dem som förnekar sanningen skall få av ett plågsamt straff. ". ((Tafseer Ibn Katheer))

Det är rapporterat från Ibn Abi Maleekah att Ibn 'Abbas reciterade:

"Till dem skall inte räknas de svaga och förtryckta - män, kvinnor och barn - som inte kunde bryta upp och som var osäkra om vägen " (([Koranen al-Nisaa' 4:98])) Han sade: min mor och jag var bland dem som blev ursäktade av Allah ... ((Återberättad av Bukhari))

Profeten - frid vare över honom - brukade att acceptera ursäkter av dem som hade goda ursäkter. Det är rapporterat att al-Mugheerah ibn Shu'bah sa: Jag åt vitlök sedan gick jag till Profeten - frid vare över honom - där han brukade be, och jag hade redan missat en rak'ah. När jag gick in i moskén, så märkte Profeten - frid vare över honom - lukten av vitlök. När Profeten - frid vare över honom - var klar med hans bön sa han, "Den som har ätit från denna växt låt honom inte komma nära oss tills lukten är helt borta." När jag var klar med min bön gick jag till Profeten - frid vare över honom - och sa: "O Allahs sändebud, ge mig din hand." Sedan la jag hans hand innanför min skjortas ärm så att han kunde känna på omslaget runt min bröstorg. Han sa, "Du har en ursäkt." ((Återberättad av Abu Dawood, Klassad som Saheeh av al-Albaani, - må Allah vara barmhärtig med honom -; Saheeh Abi Dawood))

"omslaget runt min bröstorg " - det vanliga hos dem var att när någon var hungrig, så brukade han slå om nåt väldigt hårt runt magen, och ibland la dem en sten under omslaget. ((Awn al-Ma'bood, Kitaab al-At'imah; hämtad från al-Nihaayah av Ibn al-Atheer))

Ursäkter har ett stort inverkan på det kloka av goda gärningar och följandet av reglerna. Några texter har rapporterats angående dem som har ursäkter, och om dessa texter inte kommer fram till dem som har ursäkter så kommer det bli öppet för misstolkningar. Ett exempel av detta är en hadeeth av Abu Hurayrah som säger att Profeten - frid vare över honom - sa; "Den som hinner med en rak'ah av Subh (Fajr) bönen innan solen går upp har hunnit Subh, och den som hinner med en rak'ah av 'Asr bönen innan solen går ner har hunnit med 'Asr. (Återberättad av at-Tirmidhi, som sa: Abu Hurayrahs hadith är en saheeh hasan hadeeth). Detta är hadithen som vara följeslagare och al-Shaafa'i och Ahmad och Ishaq har baserat deras åsikt efter. Dem tolkade denna hadeeth till en person som har en ursäkt, så som en man som sover och missar bönen, eller glömmer den sedan vaknar och kommer ihåg den precis innan solen går upp eller gå ner. ((Återberättad av Bukhari, at-Tirmidhi, -denna

version är återberättad av honom))

Ett annat exempel på hur ursäkter påverkar regler för saker:

Godkändas ursäkter för att missa bönen i jamaa'ah (grupp):

Det är rapporterat av Abu Hurayrah att Profeten (sas) sa: "Det var nära att jag bestämde att säga till mina tjänare att samla ved för att elda, sedan skulle jag säga till dem att säga iqamah och börja be seden skulle jag börja bränna folks hus som inte var närvarande för bönen." ((Återberättad av at-Tirmidhi, 201; klassad som saheeh av al-Albaani, må Allah vara barmhärtig med honom; Saheeh at-Tirmidhi, 1/69))

Abu 'Eesaa sade, Abu Hurayrahs hadith är en saheeh hasan hadeeth. Det är också rapporterat från andra av Profetens (sas) kompanjoner att dem sa: "Den som hör kallelsen [till bön] och inte svarar så räknas inte hans bön." Några av de lärda sade: detta är en sträng betoning: de finns ingen beviljande för att inte be jamaa'ah, förutom dem med goda ursäkter.

Vilka är då de goda ursäkterna för att inte närvara i jamaa'ah bönen?

Det finns flera goda ursäkter att inte närvara denna bön, inkluderar följande:

1. Sjukdom.

Ibn al-Mundhir - må Allah ha barmhärtig över honom - sa: Jag känner inte till någon meningsskiljaktighet i åsikter bland de lärda att den sjuke inte behöver att närvara i jamaa'ah böner p.g.a. sjukdom.

Ibn 'Abbas rapporterade att Profeten - frid vare över honom - sa: "Den som hör kallelse till bönen och inte ha någon ursäkt att inte besvarar den -" Dem sa: "Vilken ursäkt kan han ha, O Allahs Sändebud?" Han sa: "Rädsla och sjukdom, annars så kommer bönen han ber inte att accepteras." ((Återberättad av Abu Dawood, 464; klassad som saheeh av al-Albaani, må Allah vara barmhärtig över honom, utan frasen "Vilken ursäkt kan han ha?", in Saheeh Abi Dawood, 1/110))

Vad fallet än är så har den sjuke tillstånd att ursäktas från alla sorter av dyrkningar eller ta upp dem senare. I Bukhari så är det rapporterat att Profeten - frid vare över honom - var sjuk, Redaktion brukade komma till honom - frid vare över honom - och kalla honom till att komma och be, då sa Profeten - frid vare över honom - "Säg till Abu Bakr att leda människorna i bönen."

Men det är inte vilken sjukdom som helst som förbjuder en att be i församling (jamaa'). Vad som menas i detta fall är kraftlösa sjukdomar.

Shaykh Muhammad al-Saalih al-'Uthaymeen sa i al-Mumti' ((4/438-439)): sjukdomen som ursäktar en person från bön i församling (jamaa'ah) och Fredagsbönen är en sjukdom som orsakar honom stort vedermöda om denna person går till bönen.

Beviset (daleel) för detta är följande:

1. Versen (ayan): "Frukta därför Allah efter måttet av er förmåga" ([[Koranen al-Taghabun 64:16]])
2. Versen (ayan): "Allah lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära " ([[Koranen al-Baqarah 2:286]])
3. Versen (ayan): "Ingenting hindrar [därför] den blinde eller den halte eller den sjuke " ([[Koranen al-Noor 24:61]])

Den andra ursäkten: tungt regnfall eller starka vindar:

Naafi' sa: Ibn 'Umar gav då en adhan på kall natt i Dajnaan, sedan sa han: Be där ni är. Han berättade för oss att om det var en kall eller regnig natt under en resa så brukade Profeten - frid vare över honom - säga till muezzin att utropa adhan, sedan direkt efter det så sade han: "be där ni är." ((Återberättad av al-Bukhari))

Det är rapporterat att Jaabir sa: vi åkte ut på en resa med Profeten - frid vare över honom - och det regnade så han sa, "Låt den bland er som önskar att be där han är." ((Återberättad av Ahmad, 13827; Muslim, 1127; Abu Dawood, 899))

Det är rapporterat att Ibn 'Abbas - må Allah vara nöjd med honom - sa till hans muezzin på en regnig dag: Efter att du sa 'Ashhadu anna Muhammadan Rasool-Allaah (Jag bevittnar att Muhammed är Allahs Sändebud), säg då inte 'Hayya 'ala'l-salaah (kom till bönen); säg 'Sallu fi buyootikum (be i era hus). Det var som om människorna tyckte det var konstigt så han sa: Tycker ni det är konstigt när det är en som är bättre än mig som har gjort detta? - alltså Profeten - frid vare över honom - Att kalla folk att be Jumu'ah (fredagsbönen) är kraftigt förpliktad men jag ville inte tvinga er att gå ut i den hala leran. ((Överens om denna. Bukhari, 850; Muslim, 1128)). Enligt en hadeeth återberättad av Abu 'Awaanah från Ibn 'Umar: en kall eller vindig natt.

Den tredje ursäkten: rädsla

För att hadithen Ibn 'Abbas hadith citerad ovan- om den är saheeh -där det sägs " (ursäkten för) Rädsla eller sjukdom."

Ibn Qudaamah sa i al-Mughni (1/631):

Rädsla är av tre typer: rädd om sig själv, rädd om ens hälsa eller ägodelar och rädsla för ens familj.

1. Rädd om sig själv: när en person fruktar att han kanske blir drabbad av en tyrann, fiende, tjuv eller ett vilt djur, etc., som skulle kunna orsaka honom skada.
2. Rädd om ens hälsa eller ägodelar: när en person fruktar en tyrann eller tjuv och annat sådant, eller att han fruktar att hans hus kommer att bli rånad eller nedbränd etc., eller han har bröd i ugnen eller nåt som lagas på spisen och han fruktar att det kan brännas om han går och gör någonting annat, eller han har någon tillhörighet hos någon annan person och att han fruktar att denna person försvinner med hans tillhörigheter om han inte hinner ifatt honom. Dessa och andra likadana fall är giltiga ursäkter för att inte närvara på Jumu'ah bönen eller bön i församling (jamaa'ah).
3. Fruktan att ens barn eller familjer kan förloras eller en persons barn är borta och det är hopp om att hitta det barnet vid den tidpunkten, eller om han har en sjuk familjemedlem som behöver honom eller han måste vara nära en sjuk person.

Ibn al-Mundhir sa: Det är rapporterat att Ibn 'Umar kallade på Sa'eed ibn Zayd i den sena morgonen, och han kom till honom i al-'Aqeeq och missade Jumu'ah bönen. Detta är åsikten av 'Ataa, al-Hasan, al-Oozaa'i och al-Shaafa'i.

Den fjärde ursäkten: när maten är klar.

Ibn 'Umar - må Allah vara nöjd med honom - sa: Profeten - frid vare över honom -: "Om någon av er äter så låt honom inte att snabba sig (att bli klar med maten) tills han blir mätt, även om iqamah utrops." ((Återberättad av Bukhari))

Ibn Qudaamah sa i al-Mughni (1/629):

Om maten är klar vid tiden då det är dags för bön så är det mustahabb att äta klart först och sedan be, för att ens hjärta och sinne kommer då att vara mer koncentrerat. Ibn 'Umar åt när han hörde imamen recitera (i bönen).

Sedan (må Allah vara nöjd med honom) sa han:

Våra kompanjoner sa: att äta maten prioriterar bönen i församling om en är desperat att äta.

Al-Shaafa'i så också något liknande.

Men denna ursäkt accepteras inte om en ser till att maten alltid blir klar vid bönetid för då är detta ett trick.

Den femte ursäkten: att vara i trängande behov av att gå på toalett.

Muslim (869) rapporterade från 'Aa'ishah att Profeten – frid vare över honom – sa: "Du ska inte be om maten är klar eller om du måste bli av med din avföring".

Ibn Qudaamah (al-Mughni 1/630) sa: detta betyder, om en person känner att han måste på göra sina behov och "naturen kallar" så är det makrooh för honom att gå o be, även om det är i jamaa'ah eller inte.

Alltså om han går o ber med annat i huvud och inte har den bästa nivån av koncentration som han klarar av och han går o ber ändå så är hans bön ogällande. Detta är fallet i denna situation (att göra sina behov) och den första situationen ovan(när det gäller maten).

Den sjätte ursäkten: när man känner sig väldigt sömrig och dåsig.

Shaykh Muhammad ibn 'Uthaymeen (al-Mumti', 4/447) sa: Om en person är väldigt sömrig och dåsig så är han ursäktad från att närvara i Jumu'ah bönen eller jamaa'ah bönen. Ett exempel av detta är en man som är väldigt trött efter jobb eller resa och sömighet och dåsig har helt tagit över. Han kan välja mellan att göra en sak av två alternativ: antingen så kan han gå o be i jamaa'ah även om han är trött och sömrig o inte förstå vad han pratar om, eller så kan han sova så att hans sömighet passerar och han kan vakna och be när han är vaken och fräsch. Vi säger, gör det senare, för att du har en godkänd ursäkt.

För några människor räcker det med att dem gör wudu så vaknar dem upp; i detta fall så ska inte en person missa bönen i jamaa'ah. Vad hadeethen pratar om är överdriven trötthet.

Den sjunde ursäkten: starka kalla vindar i en mörk natt.

Det finns två villkor som gäller denna ursäkt:

1. Vinden ska vara så kall att det är svårt att kunna gå ut i den.
2. Det ska vara en stark vind för att en liten vind orsakar inga större problem.